در مراقبت‌های اولیه و شناسایی زودهنگام، صرفاً یک اقدام درمانی نیست؛ بلکه بخشی از مدیریت اقتصادی منابع است. هرچه بیماری در مراحل ابتدایی شناسایی و کنترل شود، احتمال نیاز به خدمات پیچیده و پرهزینه در مراحل پیشرفته کاهش می‌یابد.از این منظر، تقویت پزشک خانواده، نظام ارجاع و مراقبت‌های سطح اول اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. بیمه سلامت می‌تواند با حمایت هدفمند از این سطوح، بخشی از منابع خود را از درمان عوارض پیشرفته به سمت پیشگیری و کنترل بیماری هدایت کند.

پرونده الکترونیک؛ زیرساخت مدیریت هوشمند بیماری‌های مزمن

مدیریت بیماری مزمن بدون اطلاعات دقیق و به‌هنگام دشوار است. پزشک برای تصمیم‌گیری صحیح، به سابقه بیماری، داروهای مصرفی، نتایج آزمایش‌ها و روند تغییرات وضعیت بیمار نیاز دارد. در همین نقطه، پرونده الکترونیک سلامت می‌تواند به یکی از مهم‌ترین زیرساخت‌های مدیریت بیماری‌های مزمن تبدیل شود.با شکل‌گیری پرونده‌ای یکپارچه، امکان مشاهده روند درمان بیمار و جلوگیری از دوباره‌کاری و برخی خدمات غیرضروری افزایش می‌یابد. در سطح کلان نیز تجمیع و تحلیل داده‌های سلامت می‌تواند به بیمه‌گر در شناسایی گروه‌های پرخطر، الگوهای مصرف خدمات و نیازهای درمانی جمعیت تحت پوشش کمک کند.بنابراین، ارزش پرونده الکترونیک تنها در ذخیره اطلاعات نیست؛ بلکه در تبدیل داده به شناخت و شناخت به تصمیم است. این ظرفیت می‌تواند بیمه‌گر را از واکنش به هزینه‌های ایجادشده، به سمت مدیریت فعال‌تر ریسک‌های سلامت سوق دهد.

منابع بیمه‌ای؛ از پرداخت صورت‌حساب تا خرید ارزش سلامت

منابع بیمه‌ای محدود است و تقاضا برای خدمات سلامت نیز همواره در حال افزایش است. از این رو، مسئله اصلی تنها میزان هزینه‌کرد نیست؛ بلکه چگونگی تخصیص منابع و میزان اثربخشی آنهاست. در الگوی خرید راهبردی، بیمه‌گر تلاش می‌کند منابع را به خدماتی اختصاص دهد که بیشترین تأثیر را بر سلامت بیمه‌شدگان داشته باشند. تحلیل داده‌های نسخه‌نویسی و خدمات درمانی، بررسی الگوی مصرف، شناسایی خدمات تکراری و غیرضروری و پایش میزان انطباق خدمات با راهنماهای بالینی، می‌تواند به استفاده منطقی‌تر از منابع کمک کند. البته هدف از این نظارت، محدودکردن دسترسی بیمار به خدمات ضروری نیست؛ بلکه ایجاد تعادل میان کیفیت درمان، دسترسی به خدمات و صیانت از منابع عمومی است. منابعی که از انجام خدمات غیرضروری جلوگیری می‌شود، می‌تواند برای تأمین خدمات ضروری و حمایت از بیماران نیازمند مورد استفاده قرار گیرد.

حمایت هدفمند از بیماران خاص و صعب‌العلاج

در کنار سیاست‌های پیشگیرانه، حمایت از بیماران مبتلا به بیماری‌های خاص و صعب‌العلاج نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. این بیماران به دلیل ماهیت بیماری و هزینه بالای برخی داروها و خدمات درمانی، ممکن است با فشار اقتصادی قابل‌توجهی مواجه شوند. سازوکارهای حمایتی و مدیریت متمرکز منابع، در کنار استفاده از سامانه‌های الکترونیک برای شناسایی و نشان‌دار کردن بیماران، می‌تواند به هدفمندشدن حمایت‌ها و افزایش شفافیت در تخصیص منابع کمک کند.در این زمینه، فناوری می‌تواند میان دو هدف مهم یعنی حمایت مؤثر از بیمار و مدیریت مسئولانه منابع پیوند برقرار کند.

حکمرانی داده؛ ضرورت آینده بیمه‌گری

یکی از مهم‌ترین الزامات مدیریت بیماری‌های مزمن، حرکت از تصمیم‌گیری مبتنی بر برآوردهای کلی به سمت تصمیم‌گیری مبتنی بر داده است. اطلاعات حاصل از نسخه‌های الکترونیک، سوابق خدمات، داروهای مصرفی و مسیر درمان بیماران، در صورت استانداردسازی و تحلیل صحیح، می‌تواند تصویری دقیق‌تر از وضعیت سلامت جمعیت تحت پوشش ارائه کند.چنین داده‌هایی می‌توانند در شناسایی گروه‌های پرخطر، برنامه‌ریزی برای مداخلات پیشگیرانه، ارزیابی الگوهای مصرف خدمات و تخصیص هدفمند منابع مورد استفاده قرار گیرند.البته این تحول بدون توجه همزمان به امنیت، محرمانگی و حریم خصوصی اطلاعات سلامت امکان‌پذیر نیست. داده سلامت، سرمایه‌ای حساس است و استفاده از آن باید در چارچوب ضوابط مشخص و با حفظ حقوق بیمه‌شدگان انجام شود.